

це всичко се прахосва, изгубва, изпарява като парата. Обаче, ако пуснатъ една малка мишка на масата ви, изведнѣжъ ще скочите. Какво страшно има? Всички ще скочатъ да гонятъ мишката. Въ какво е виновна мишката? На мишката приписватъ много лоши качества. Ако мишката нѣкой пътъ прави пакости, тя не ги прави умишлено, но понеже горнитѣ ѣ зѣби растатъ много, та за да ги скѣси, за да се смалятъ, трѣбва да ги търка постоянно въ нѣкои твърди прѣдмети. Така обясняватъ това нѣщо ученитѣ хора. Затова наричатъ мишкитѣ, зайцитѣ „гризачи“. Мишката казва: „Азъ гриза по необходимостъ, а не отъ любовъ къмъ това изкуство“.

„Тѣсенъ е пътятъ — казва Христосъ.

И дѣйствително, хубавитѣ нѣща въ живота се придобиватъ мъчно. Ония скъпоцѣнни камъни въ земята не се добиватъ лесно. Тѣ се намиратъ на голѣма дълбочина въ земята и трѣбва специално да се изкопаватъ. Има рудници, дѣто множество рудокопачи по цѣль день копатъ земята, изкарватъ тия камъни отъ тамъ, и слѣдъ като ги шлифоватъ, продаватъ ги на голѣма цѣна. Следователно, всѣка хубава мисль, всѣко хубаво чувство, което човѣкъ може да придобие, това сѣ скъпоцѣнности, заровени пѣкждѣ дълбоко. Нѣкой казва: азъ мисля. Да, има обикновени мисли, като обикновенитѣ камъчета, които всѣки подритва. Тѣ сѣ общото, обикновеното мислене. Има и необикновено мислене, необикновени мисли, които сѣ подобни на скъпоцѣнни камъни, изваждани отъ земята. Тѣй че тия необикновени мисли сѣ скъпоцѣннитѣ, хубавитѣ камъни, заровени въ земята. Кой вижда